

РЕШЕНИЕ

№ 5380

гр. София, 06.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11260** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на С. С. Д.-З. против Заповед №КД-14-22-1115/17.10.2012 г. на Началника на Службата по геодезия картография и кадастър (СГКК) - [населено място]. Със жалбата се иска - отмяната ѝ като незаконосъобразна, като са изложени съображения, че същата противоречи на относимите материално-правни разпоредби, тъй като административният орган не е съобразил наличието на висящ спор за материално право.

Ответникът по жалбата - Началник СГКК [населено място] не изпраща представител и не изразява становище по основаемостта на жалбата.

Заинтересованите страни- наследници на В. Н. А. : А. В. Пикова, Л. В. П., В. В. А., Г. В. А., В. Р. А., К. Б. А., Р. Б. А., А. И. Х. и М. И. Н. се представляват от адв.В., която оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че спорът за материално право е решен окончателно с влязло в сила решение, с което доверителите ѝ са признати за собственици на спорния имот и правилно административният орган ги е вписал като такива, съответно е заличил жалбоподателката като собственик.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и обсъди доводите на страните, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок, от заинтересувано лице по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР, адресат на оспорения административен акт. Видно от приложеното известие за доставяне л.91/, заповедта е съобщена на

жалбоподателката на 31.10.2012г., а жалбата срещу нея е подадена на 05.11.2012г.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Административното производство е образувано по заявление вх. № 94-55889/08.10.2012 г., подадено от К. Б. А.- наследник на В. Н. А. , с което е поискан изменение на кадастралния регистър с отразяване на промяна на данните за собственост относно поземлен имот с идентификатор 68134.2046.116.

Към заявлението е приложено решение на ПК „ В.” N 6016 от 28.06.1999г., с което е възстановено правото на собствеността върху имота в полза на наследниците на величко А., конституирани като заинтересовани страни в настоящето производство.

С нот.акт N 79, т. N 2 VII, нот.дело N 12199, жалбоподателката е придобила чрез дарение правото на собственост върху имот , представляващ дворно място 470 кв.м., съставляващо имот с пл.сн.N 116, нанесен в кадстрален лист 757/758 по плана на [населено място], вилна зона „ Малинова долина”- Бункера I етап.

По иск на заинтересованите страни е образувано гр.д. N 1500/ 2004г. по описа на СРС, 50 състав, с правно основание чл.108 от ЗС против жалбоподателката. Искът е отхвърлен като неоснователен и с решение на СГС II-а ГО по гр.д. N 3110/ 2006г., решението на СРС е потвърдено.

С решение N 360 от 08.02.2012г. на ВКС по гр.д. N 79/ 2011г., на осн.чл.108 от ЗС, С. С. Д.- З. е осъдена да предаде на А. В. Пикова, Л. В. П., В. В. А., Г. В. А. , В. Р. А., К. Б. А., Р. Б. А., А. И. Х. и М. И. Н. владението върху собствения им недвижим имот УПИ XXXVIII-116, кв.9 по плана на [населено място], м.” в.з. Малинова долина- Пб Разширение- Дупките” с площ от 440 кв.м., образуван от бивш имот с пл.сн. N 2623, кл. 757/758 по плана на [населено място], С.- Д., м.” Дупките” от 1950г.

С решение N 291 от 26.11.2013г. на ВКС, II ГО по гр.д. N 400 от 2012г. е оставена без уважение молбата на жалбоподателката за отмяна на влязлото в сила решение N 360 от 08.02.2012г. на ВКС по гр.д. N 79/ 2011г.

Описаният по-горе имот, предмет на влязлото в сила съдебно решение е нанесен в КК, одобрена със заповед на ИД на АГКК със заповед N РД-18-3/ 11.01.2011г. като имот с идентификатор 68134.2046.116 с площ от 475 кв.м. В одобрения със същата заповед КР жалбоподателката е записана като собственик на имота.

Въз основа на приложените към заявление вх. № 94-55889/08.10.2012 г., подадено от К. Б. А. доказателства, с оспорената Заповед № КД-14-22-1115 /17.10.2012 г. Началникът на СГКК С. е одобрил промяна на данните в кадастралния регистър /КР/ към кадастралната карта /КК/, одобрени със заповед № РД-18-3/ 11.01.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК в следния смисъл : регистрират се данни за наследниците на В. Н. А. като собственици на имот с идентификатор 68134.2046.116 с площ от 475 кв.м. въз основа на Решение N 6016 от 28.06.1999г. на Поземлена комисия В.. Заличават се данни за С. С. Д.- З., вписана като собственик на имота въз основа на нот.акт N 79, т. N 2 VII, нот.дело N 12199 от 31.07.1992г.

При така установените данни по делото и след извършена проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът извежда следните правни изводи за неоснователност на жалбата:

На първо място, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган.

Предвид предметното съдържание на заповедта, към издаването ѝ са относими условията и редът за поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, които са уредени в Глава шеста на Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието,

създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба № 3/2005 г.). Една от хипотезите за изменение на КК и КР е предвидена в чл. 57, т.8 от Наредба № 3 и се изразява в промяна на данните за правото на собственост и другите вещни права и за носителите им. Редът, по който се извършват измененията в ККР е регламентиран в чл. 59 от Наредба № 3 /2005 г., като в т.5 е предвидено, че службата по кадастъра отразява измененията в ККР и издава заповед по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР за одобряване на измененията, която заповед се съобщава на заинтересуваните лица по реда на ГПК. Следователно компетентният административен орган да издаде заповед с такова предметно съдържание е посочен в чл. 54, ал. 1 от ЗКИР - Изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър или овластен от него началник на служба по геодезия, картография и кадастър. В случая по делото е представена заповед №РД -13-59/16.03.2012 г., с която Изпълнителният директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър е делегирал правомощията си по чл. 54, ал.1 от ЗКИР за одобряване на изменения в кадастралната карта и регистри за териториите на съответните области.

На следващо място, съдът намира, че заповедта е издадена в изискуемата форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК. Посочени са правните основания за издаването ѝ, както и са цитирани документите за собственост въз основа на които е допуснато изменението в данните за собственост. Действително, не е цитирано влязлото в сила решение на ВКС, с което заинтересованите страни са признати за собственици на имота, но допуснатото нарушение не е от категорията на съществени, тъй като по никакъв начин не променя крайния извод за наличие на основание за изменение в горния смисъл.

Съгласно чл. 51 и чл. 52, ал. 1 ЗКИР Агенцията по геодезия, картография и кадастър има задължение да поддържа в актуално състояние кадастралната карта и регистър въз основа на информацията, получена по реда на чл. 52 и чл. 86, ал. 1, както и от геодезичните измервания. Тази информация включва и признаване и прехвърляне на право на собственост или учредяване, прехвърляне, изменение или прекратяване на друго вещно право върху недвижим имот. Съгласно чл. 58, ал. 3 във вр. с чл. 57, т. 8 във вр. с чл.59 от Наредба N 38 2005г. със заповед на органа по чл. 54, ал. 1 ЗКИР може да бъде одобрено изменение на кадастралната карта и регистър при промяна на данните за правото на собственост и на другите вещни права и за носителите им. При наличие на това основание не се извършва процедурата по чл. 53, ал. 2 ЗКИР и не се съставя акт за непълноти и грешки.

В конкретния случай със заявление 94-55889/08.10.2012 г., К. Б. А. в качеството си на наследник на В. Н. А. е поискал от административния орган изменение на кадастралния регистър на недвижими имоти с отразяване на промяна на данните за собственост на самостоятелен обект с идентификатор 68134.2046.116 по КК на [населено място], район В. поради настъпилата след одобряването на КК и КР промяна на собствеността като резултат от конститутивния характер на окончателното, т.е. влязлото в сила решение по гр. д. № 79/2011 г. на Върховен касационен съд, с което наследниците на В. Н. А. са признати за собственици на недвижим имот УПИ XXXVIII-116, кв.9 по плана на [населено място], м.” в.з. Малинова долина- Пб Разширение- Дупките” с площ от 440 кв.м., образуван от бивш имот с пл.сн. N 2623, к.л. 757/758 по плана на [населено място], С.- Д., м.” Дупките” от 1950г.

Влязлото в сила решение, с което е установено правото на собственост върху

процесния имот е задължително за административния орган и не може да се приеме, че е налице спор за материално право, поради което е неприложима хипотезата на чл. 53 от ЗКИР.

Изложеното се потвърждава от правилото на чл. 62, ал. 5 предложение първо от Наредба 3/2005г, според която акт за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересуваните лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение. Влязлото в сила съдебно решение е задължително за административния орган, постановил обжалваната заповед и съда.

Оспорената заповед е издадена при наличие на основание за това- настъпила промяна след одобряване на първоначалната КKKP. Следователно се явява и материално законосъобразна, тъй като е издадена в съответствие с материалния закон и след съответното установяване на всички относими факти и обстоятелства в рамките на административното производство.

Касае се за изменение въз основа на факт, настъпил след одобряването на кадастралните карта и регистър, а именно промяна на собствеността върху имота, който не се обхваща от хипотезата на непълнота и грешка по смисъла на чл. 53 от ЗКИР. Обжалваната заповедта съответства на целта на закона, съобразно изискването за поддържане в актуално състояние на КKKP.

За пълнота на изложеното, съдът излага и следните съображения:

Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че оспорената заповед е нищожна предвид факта, че тя е завела дело за обявяване нищожността на решение N 6016 от 28.06.1999г. на ПК-В.. Видно от определение от 06.02.2013г. на СРС, 48 с-в, производството по образуваното гр.д. N 55232/ 2012г. е прекратено като недопустимо. Този факт се потвърждава и от приложено съдебно удостоверение от 07.02.2013г. на СРС, 48-ви състав по гр.д. N 55232/ 2012г. Следва да се има предвид, че дори и производството по делото да не е прекратено, а да е висящо, същото е неотнормимо към предмета на настоящия спор, тъй като исковата молба е подадена след издаване на спорната заповед.

Същото се отнася и до позоваването от страна на жалбоподателката на образувано дело за делба , конкретно гр.д. N 15437/ 2013г. на СРС, 58 състав, което също е образувано след 17.10.2012г. или след като е издадена атакуваната заповед.

По изложените мотиви, жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. С. Д.-З. против Заповед №КД-14-22-1115/17.10.2012 г. на Началника на Службата по геодезия картография и кадастър - [населено място].

Решението подлежи на обжалване пред Върховен Административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :

